

Guds segl eller dyrets mærke?

Ugens vers

"Store og underfulde er dine gerninger, du Herre, Gud, Almægtige, retfærdige og sande er dine veje, du folkenes konge" (Åb 15,3).

Introduktion

Moses' sang og Lammets sang begynder med de ord, vi i denne uge har som Ugens vers. Den synges af "dem, der havde sejret over dyret og dets billede og dets navns tal", mens de står ved glashavet i himlen (Åb 15,2). Hvordan kan vi blive en del af denne skare?

Et af de mest afgørende tegn på Guds sande folk i de sidste tider er, at de forkynder den tredje engels budskab, som advarer imod at modtage dyrets mærke. Men selv om der ikke findes nogen mere alvorlig advarsel i Bibelen, er der ned igennem tiden opstået mange forvirrende ideer om, hvad dette mærke er: en stregkode på panden, et kreditkort eller en eller anden form for biometrisk identifikation.

Det bør ikke overraske os, at der er et væld af forvirrende ideer i Babylon. Navnet betyder trods alt "forvirring". Men Guds sidste folk har brug for en klar forståelse af, hvad dyrets mærke er, for effektivt at kunne forkynde den tredje engels budskab. I denne uge vil vi forsøge at få en bedre forståelse af, hvad dyrets mærke er, og hvordan vi undgår det ved at modtage Guds segl.

Ugens tekster

- 1 Mos 17,9-11
- 2 Mos 31,13.17
- Åb 13,17
- Ef 1,13-14
- Hebr 4,9-10

Guds segl identificerer hans folk

1 Mos 17,9-11

På det Gamle Testaments tid fortalte to ydre tegn, hvem Guds sande folk var. Et af dem var omskærelsen. Til hvem blev dette tegn først givet?

Gud befalede Abraham og hans efterkommere at omskæres som et tegn på frelsens pagt. Alle drengebørn skulle omskæres på den ottende dag (3 Mos 12,3). Men dette ritual havde en dybere mening. Det skulle symbolisere behovet for en "omskærelse" eller fornyelse af hjertet (se 5 Mos 30,6). Derfor skriver Paulus: "For jøde er man ikke i det ydre, og omskærelse er ikke det, som ses på kroppen. Jøde er man i det indre, og omskåret er den, som er det i sit hjerte, i Ånden, ikke efter bogstaven. Hans ros kommer fra Gud, ikke fra mennesker" (Rom 2,28-29).

Tekster som 1 Kor 7,19, Gal 5,6 og 6,15 viser, at i Det Nye Testamente erstattes omskærelsen af dåben, som symboliserer omvendelse, en "ny skabning", død fra synd og opstandelse til et nyt liv (se Rom 6,3-4). Derfor siger Paulus, at omskærelse ikke længere betyder noget, men det gør derimod "tro, virksom i kærlighed" og "lydighed mod Guds bud".

2 Mos 31,13.17
Ez 20,12.20

Hvad var det andet ydre tegn, Gud gav for at identificere sit folk, og hvorfor blev det givet?

Læg mærke til, at sabbatten er et tegn, der går helt tilbage til skabelsen (se også 1 Mos 2,2-3), hvorimod omskærelse begyndte med Abraham. Idet han henviste til Første Mosebog, sagde Jesus: "Sabbatten blev til for menneskets skyld" (Mark 2,27). Den viser, at vi tilhører Gud; gennem skabelsen, fordi han skabte os, og gennem forløsningen, fordi han retfærdiggør os og helliggør os. Så selv om Paulus siger, at omskærelse ikke længere betyder noget, siger han også, at det stadigvæk er vigtigt at holde Guds bud, som indbefatter sabbatsbudet (se Hebr 4,9).

Til at
tænke over

Hvordan viser dine tanker og hensigter, om du virkelig er omskåret i dit hjerte?

Dyret og falsk tilbedelse

Åb 13,17;
14,9-10; 16,2

Hvad lærer disse tekster om, hvor vigtigt det er at undgå "dyrets mærke"?

At modtage Guds ublandede vrede, straffet gennem de syv plager og til sidst blive kastet i ildsøen. Hvilken kontrast til dem, der nægtede at modtage dyrets mærke og sejrende står på glashavet, hvor de synger Guds og Lammets pris!

Hvad er dette mærke, som ingen skulle ønske at modtage? Det er tydeligt i ovennævnte tekster, at det kædes sammen med falsk tilbedelse. Vi så også i en tidligere lektie, hvordan det fjerde dyr i Daniel 7 i sin sidste fase (også fremstillet som dyret fra havet i Åb 13), skulle "tragte efter at ændre tider og lov" (*Dan 7,25*). En af de love, han tragtede efter at ændre, var sabbatten, det fjerde bud – det eneste af de ti, der henviser til tid og peger direkte på Gud som den, der "på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han" (*2 Mos 20,11*).

Det er iøjnefaldende, at den tredje engels budskab henleder vores opmærksomhed tilbage på dette bud, som dyret forsøgte at forandre, og gør det klart, at vi skal tilbede Gud alene som Skaberen. Ud af de syv vers i Åb 12-14, der omtaler tilbedelse, er dette (14,7) det eneste, der taler om sand tilbedelse; de andre seks advarer imod falsk tilbedelse af dyret og dets billede (Åb 13,3.8.12.15; 14,9.11). Umiddelbart efter den tredje engels beskrivelse af den skæbne, der venter dem, som tager del i denne falske tilbedelse, beskrives Guds sande tilbedere: "Her kræves der udholdenhed af de hellige, dem som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus" (*Åb 14,12*).

Forkyndelsen af disse tre budskaber vil med andre ord adskille hele menneskeheden i to grupper: dem, som tilbeder Skaberen ved at holde alle hans bud, sabbatsbudet indbefattet, og dem, som tilbeder dyret og dets billede. Denne falske form for tilbedelse tilbyder altså et alternativ til at tilbede Skaberen ved at adlyde sabbatsbudet.

Til at
tænke over

Tænk grundigere over forbindelsen mellem tilbedelse og loyalitet. Hvilke sider ved tilbedelse er afgørende for at vise vores loyalitet mod Gud?

Guds segl

Et segl bliver ligesom en underskrift brugt til at gøre et dokument gyldigt. I gamle dage var det et stempel, der blev presset ned i blødt voks eller ler for at vise ægtheden af ejendomsretten, og det var et tegn på ejerens autoritet.

Ef 1,13-14; 4,30
2 Tim 2,19
Åb 7,1-4; 14,1

Hvad er Guds segl, og hvordan og hvornår gives det?

Guds segl er et tegn på, at han ejer og beskytter sit folk. Paulus beskriver en besegling i forbindelse med omvendelse og modtagelse af Helligåndens gave. Han kalder denne gave et "pant" eller et forskud, der gives til alle de troende som en forsikring om den fuldkomne frelse og fremtidige arv, de vil modtage, når Jesus kommer igen.

Johannes' Åbenbaring beskriver en anden besegling lige før Jesu genkomst. Dette sidste segl gives til de 144.000, når Helligånden udgydes under sildigregnen. De har Guds navn (eller underskrift) skrevet på deres pander. Gennem Helligåndens arbejde i deres liv kommer de til at genspejle Guds karakter.

Åb 7,3; 14,9

Sammenlign Guds segl med dyrets mærke. Hvilke forskelle på dem nævnes?

Guds segl gives til Guds sande tilbedere, mens dyrets mærke gives til dem, der tilbeder dyret. Seglet gives kun i panden. Det indikerer et bevidst valg om at tilbede Gud på den måde, han har befalet. Dyrets mærke på den anden side gives enten på panden eller i hånden. Det betyder, at mennesker kan tilbede dyret af en af to grunde. De kan enten bevidst være enige i det, idet de tror, at de virkelig tilbeder Gud; eller de er ikke enige, men følger det alligevel, for de er bange for de alvorlige konsekvenser det har ikke at bøje sig, som fx ikke være i stand til at købe eller sælge og til sidst miste livet (Åb 13,17; 15).

"De, som forener sig med verden, bliver præget af verden og forberedt til at modtage dyrets mærke. De, som ikke stoler på sig selv og ydmyger sig for Gud og renser deres sjæle ved at adlyde sandheden, modtager himlens præg og forbereder sig på Guds segl i deres pander." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 5. bind, s. 216).

Dyrets mærke

Hvori består dette mærke, som vi må undgå at få? Som vi har set i tidligere lektier, ville den magt, som det fjerde dyr i Dan 7 symboliserer, i sin sidste fase forsøge at "ændre tider og lov" (Dan 7,25). En af de love, den ønskede at forandre, var sabbatten, det fjerde bud, det eneste bud, der peger direkte på Gud som den, der skabte "himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han" (2 Mos 20,11).

Samtidigt er det ifølge den første engels budskab klart, at vi skal tilbede Gud alene som Skaberen. Budskabet leder læseren tilbage til det samme bud, som dyrets magt forsøgte at forandre. Efter en advarsel om den skæbne, der venter dem, der i stedet tilbeder "dyret og dets billede" (Åb 14,9), beskrives Guds trofaste folk i vers 12.

Åb 14,12

Hvordan hjælper denne beskrivelse af Guds trofaste folk os i lyset af den umiddelbare sammenhæng til at forstå, hvorfor sabbatten står så centralt i de sidste begivenheder i denne verdens historie?

Teksten siger: "Her kræves der udholdenhed af de hellige, dem som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus" (Åb 14,12). Som vi har set, er det fjerde bud, sabbatsbudet, en del af Guds bud, og dette bud peger på Gud som Skaberen og den, som alene skal tilbedes. Det er derfor ikke underligt, at mange opfatter "dyrets mærke" som direkte sammenkædet med søndagshelligholdelse, en falsk "sabbat", som ikke påbydes i Bibelen, og som en modsætning til det fjerde bud, som Bibelen påbyder.

Betyder det, at kristne, som tilbeder Gud om søndagen nu har dyrets mærke? Nej. Ifølge Åb 13,15 vil de, som nægter at følge den falske tilbedelse af dyret, blive dræbt. Det vil til syvende og sidst blive et spørgsmål om liv eller død. Men det er indlysende, at begivenhederne ikke er nået til det punkt endnu, og dyrets mærke vil ikke blive givet, før den sidste afgørende prøve kommer. Derfor er der endnu ingen, der har modtaget dyrets mærke.

Til at tænke over

Guds bud. Troen på Jesus. Hvorfor er dette allerede nu kendetegn på og afgørende sider ved, hvad det vil sige at være en sand kristen?

Sabbatten som Guds segl

Som vi har set, har sabbatten været et tegn på Guds sande folk ned igennem historien lige fra Adam og Eva og hele vejen ned igennem Israels folks historie. Vi ser det også videreført i Det Nye Testaments kirke med Jesu og apostlenes sædvaner, og som et afgørende tegn på Guds folk i de sidste tider, de, som "holder Guds bud og troen på Jesus" (*Åb 14,12*).

2 Mos 20,8-11
Hebr 4,9-10

Hvorfor er sabbatten så vigtig, og hvilken særlig betydning har den for de kristne?

Sabbatten befinder sig midt i De Ti Bud. Den blev givet af Skaberen som et tegn eller segl på hans autoritet. Budet identificerer ham ved navn: "Herren din Gud". Det identificerer også omfanget af hans herredømme: "himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer." Det identificerer også grundlaget for hans autoritet: "For på seks dage skabte Herren himlen og jorden ... men på den syvende dag hvilede han."

Det Nye Testamente identificerer Jesus som den, ved hvem Gud skabte alt (*Joh 1,1-3*; *Kol 1,16*; *Hebr 1,1-2*). Det var Jesus, som skabte vores verden på seks dage og hvilede på den syvende dag. Derfor er det yderst betydningsfuldt, at Jesus, mens han hang på korset den fredag eftermiddag, råbte: "Det er fuldbragt!" (*Joh 19,30*). På samme måde som Jesus hvilede på sabbatten efter at have fuldbragt sin skabergerning, hvilede han også i graven sabbatten over efter at have fuldbragt sin offertjeneste ved at dø i vores sted for at frelse os. Sabbatten er altså dobbelt velsignet, først ved skabelsen, dernæst ved korset. Ifølge Hebræerbrevet er det grunden til, at den kristne ved at hvile på sabbatten viser, at han "også selv [har] fået hvile efter sine gerninger, ligesom Gud efter sine" (*Hebr 4,10*). Sabbatten er et perfekt symbol på det faktum, at vi ikke kan frelse os selv, at det fra først til sidst er Kristi gerning, der gøres mulig ved tro (*sml. Hebr 12,2*).

Til at
tænke over

Hvis sabbatten symboliserer en hvile fra vores gerninger, hvad repræsenterer søndagen, og hvordan passer dette perfekt sammen med Babylons grundlæggende kendetegn?

Til videre studium

"Så snart Guds folk er beseglet i deres pander – det er ikke et segl eller mærke, der kan ses, men en forankring i sandheden, både intellektuelt og åndeligt, der gør, at de ikke kan rokkes – så snart Guds folk er beseglet og rede for rystelsen, vil den komme. Den er faktisk allerede begyndt; Guds dom er nu over landet, ... så vi kan blive klar over, hvad der kommer." (Ellen White, *The Faith I Live By*, s. 285).

"Sabbatten vil blive den store troskabsprøve, for den er den mest omstridte sandhed. Når mennesker bliver stillet på den endelige prøve, vil der blive trukket en skarp grænse mellem dem, der tjener Gud, og dem der ikke gør det. Helligholdelse af den falske hviledag ifølge statens lov, men i modstrid med det fjerde bud, vil således være en troskabserklæring til den magt, der går imod Gud, mens overholdelse af den sande sabbat i lydighed mod Guds lov, er et troskabsbevis mod Skaberen. Mens nogle tager dyrets mærke ved at vedkende sig tegnet på underkastelse under jordiske magter, vil andre, der vælger at underkaste sig den guddommelige myndighed, modtage Guds segl." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 489-490).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **Hvordan kan vi vise andre sandheden om dyrets mærke og Guds segl uden at skabe unødigt strid? Hvorfor skal vi fx understrege, at ingen endnu har dyrets mærke?**
2. **Hvilken forbindelse er der mellem sabbatten og det at blive beseglet af Helligånden?**
3. **Tænk nøjere over følgende udtryk fra citatet ovenover om, at Guds segl er "en forankring i sandheden, både intellektuelt og åndeligt." Hvad betyder det?**
4. **Drøft, hvad der kendetegner Babylon, dets værdier og metoder. Hvordan adskiller de sig fra Guds riges værdier? Hvordan kan nogle af Babylons værdier snige sig ind i vores egen kirke her og nu? Hvordan kan vi lære at genkende dem og forsøge at tage os af dem på en kristen måde, som genspejler Guds riges værdier?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Læs sammen 5 Mos 6,4-9. Sammenlign med Åb 13,16.
  - Hvilke argumenter kan du finde for, at dyrets mærke på pande og hånd har noget med Guds lov at gøre?
- Hvilken betydning har teksten i 5 Mos 6? Prøv at analysere dens indhold.
- Adventister taler ofte om Bibelens profetier ud fra kun Daniels Bog og Åbenbaringsbogen.
  - Prøv sammen at finde eksempler fra andre bøger, især fra Det Nye Testamente, hvor profetierne om de sidste tider er berørt!
  - Tænk over, hvordan du vil tale om Bibelens profetier til en lutheraner, som er vokset op med skepsis over for fortolkninger af netop Daniels Bog og Åbenbaringen.

Personligt kristenliv

- Hvilken forskel gør profetierne om den sidste strid, om Guds segl og dyrets mærke i fremtiden, for det liv, du lever i dag? Ville du gøre noget anderledes, hvis du ikke havde profetierne?
- Gør det til en vane at bede for mennesker, du møder, som ikke kender til eller forstår, hvor vigtige Guds profetier er.

Mødet med dagligdagen

- Lav en liste over glæderne ved sabbatsfejring.
- Hvilke af dine/jeres punkter synes du er velegnede, hvis du skal beskrive sabbattens værdi for
  - En søndagsholder?
  - En kristen, der er ligeglad med dagene?
  - En ikke kristen, som bare lever sit normale, let stressede danske hverdagsliv?
- Mange er vokset op i Adventistkirken og synes, at der af og til er medlemmer, der overdriper interessen for profetierne og evt. spekulerer ud over alle fornuftens grænser. De er måske derfor trætte af at høre om dem eller finder dem uvæsentlige for en kristen i dag.
  - Hvad kan du/vi gøre for at gøre profetierne både relevante og Kristus-centrerede?
    - Kom med konkrete forslag til aktiviteter/programmer m.m.

Forstå
det bedre

- 5 Mos 6,4-9 regnes af jøder ofte for det mest centrale bud i loven. Det kaldes shema' efter det første ord i vers 4: "Hør!" Når jøder ønsker at blive kendt med andre jøder verden over, vil de ofte indlede med et "Shema' Jisrael!" – altså "Hør! Israel!"
  - Dette er det eneste sted i Bibelen ud over Åbenbaringsbogen 13, hvor der tales om et mærke på pande og hånd. Der er næppe nogen tvivl om, at de første kristne ville genkende henvisningen og tænke på Guds lov.

NOTER
